

Φαίνεται διὰ σύδεμα ὑψηλόταται ἀμφιβολίᾳ περὶ τῆς αὐθεντικότητος τῆς Μαύρης τοῦ Σανσονίνου, ἀνευρθέντος ἐν Βενετίᾳ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Λατερανοῦ. Τὸ δέοντον εἶναι ἐν τῷ ὀδοιπόρεον. Ἡ Παναγία καθάποντη ἐπὶ βούργον κρατεῖ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχιού τῆς ἐντός τοῦ ἄμου τῆς εὐθήτος τῆς τὸ δεῖπνον βρεφος ψυγώτον διὰ τὴς δεξιὰς φαίνεται ἐπιβάλλοντα σιωπήν, διὰ τὰ μῆτρα ταραχήδι δὲ ὑπονος τοῦ μικροῦ Ἰησοῦ.

*

Τὸ ἀπό τοιακούταεις καὶ πλεον ἥδη ἐξ Ἱταλίας ἀγρελλούμενον ἔργον «Νέων» τοῦ συνθέτου τοῦ «Μεμφιστοφελού» δ' Ἀγρικό Βοΐο, θὰ δοθῇ ἐπὶ τελους ἐρ Ρώμη τὸ 1911, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν εορτῶν τῆς Ἱταλίας ἀπεξαιρτούσας. Ὁ μάστος ἔταιεν ἥδη εἰς στεγανοὺς κυκλῶν ὅλγα ἀποσπάσματα. Κοίνεται δέ τὸ δέοντον ἀπό τερού τοῦ «Μεμφιστοφελού», ἀληθῆς θολαιμβάς. Ἰδιαιτέρως ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ σκηνή, καθ' ἥν δὲ Νέοντις ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς Ἀπτίας ὅδον ἐν μέσῳ ἀστραπῶν καὶ περιανῶν διὰ τὰ Φανημοῦ τὴν πυροκάλαν τῆς Ρώμης καὶ ἐκείνη, καθ' ἥν προσπλέπει ποδὸς τῆς κάτιτης, ἡ δοπία περικλείει τὴν μύνη τῆς Ἀγοράπλινης. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ δοσμάτος, εἶναι: αἱ τύμις τῆς συνειδήσεως τοῦ Καΐσαρος μετὰ τὴν δολοφονίαν τῆς μητρός του.

*

Ο Βασιλεύς, ἐγδιαφερόμενος τὰ μάλιστα διὰ τὴν τύχην τῶν τοιχοφαριῶν τῆς αἰθουσῆς τοῦ Τροπαίου, διὰ τὰς ὀπίσιας εἰς τὸν Ήεσσ ἐχθροποιεύμεναν ὡς ὑποδειγματαὶ οἱ ἀγωνισταὶ τῆς ἐποχῆς, ἐνάλεος τῶν ζωγράφων κ. Χατζόπουλον, καὶ συνέστησεν εἰς αὐτὸν νὰ μελετηθῇ τὴν επιδιδούσιων.

Δηναριαὶ μὲν θεωρηθῆναι ὡς εὐέρχημα, οἵτινες εἰς ζημιά, τὰς ὁποὶς αἱ τοιχοφαρίαι ὑπέστησαν οοβαραὶ μέν, δὲν εἶχε δῆμος καὶ ἀνεπαρδοθωτοί, μαθόσον ὑπάρχοντα πλήρη καὶ παλᾶς διατηρημένα τὰ σχεδιασματα τοῦ Ήεσσ εἰς φυσικὸν μέγεθος, εδιασκομένα ἥδη εἰς τὸ Ιστορικόν Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον, διόπου πρό ἐτῶν μετεφερόθησαν ἐπὶ τοῦ Πολυτεχνείου.

*

Ἐν τῇ Γερμανίᾳ, ἐπιθεωρήσει «Nord und Süd», τοῦ Βερολίνου δὲ διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας κ. Marie Schneidtette δίδει πληροτάτην εἰλικρινήν τῶν προσωπογραφιῶν τοῦ Σίλλερ. Ὁ συγγραφεὺς ἀφιμεῖ δόλας δύσας κατείχεν ὁ Γκατέ, ἐν αἷς καὶ τὸ μετάλλιον τοῦ μεγάλου γάλλου γλύπτου Δαβίδ δ' Angers, ἐφ' οὗ εἰκόνεται ὁ μέγας τῆς Γερμανίας ποιητής.

*

Ἐν τῇ «Revue de Paris» δ. κ. A. Borré μᾶς γνωρίζει πλείστα ἕργα ἀγριωτά, ἐνδός τεντυρεύλων καλλιτεχνῶν τοῦ ΙΗ' αἰώνος, τοῦ Βανγκάγ, δοτίς διηρηξεν δ κατ' ἐξοχήν ζωγράφος τῆς Κωνσταντινούπολεως.

*

★ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ ★

ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ἐπανελθὼν ἐκ τῆς Εὐρώπης μετὰ ἐπτάμηνον ἀπουσίαν, ἥρξατο τοῦ κηρυγμάτος δὲ ἐνφραδῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐργάτην τούς.

Ο μελετηός οὗτος Λευτής, καταγινόμενος ἀπὸ πολλοῦ εἰς τὴν συγγραφὴν Ἐκκλησιαστικοῦ συγγράμματος, καὶ θέλων νὰ καταστήσῃ τοῦτο τέκτον. ἐπεικένθη τὴν Γερενήν, Παρισίους, Λονδίνον καὶ Ρώμην, καὶ ἐμελέτησε ἐκ τῶν πλησίον τὰς Ἐκκλησίας τῶν Δυτικῶν καὶ Διαμαρτυρούμενων, ὡς καὶ τὴν λειτουργίαν καὶ τὸν ὁραρισμὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτῶν σχολῶν.

Τιμ. Ἀναστασίου

· Αρχιμανδρίτης, Καθηγητής τῶν Βασιλοπαΐδων.

· Ιερέυς τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης

Ἐίναι δυντικῆς ἀληθείας, διτι τὸ φρονευτικὸν αἰσθητικὸν μα εἰς τὸν μας δόλον παραποτεῖται χαλαρούμενον, ἔλειψει σοβαρᾶς καὶ συστηματικῆς διδασκαλίας, καὶ ἀφρονησίας ἐκ μέρους τῶν ἀρμόδιων. Ο κ. Τιμόθεος Ἀναστασίου, εἶναι εἰς ἀπὸ τοὺς ὅλγους καὶ πολυτίμους σκαπανεῖς καὶ ἀναμορφωτὰς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἄριστοῦς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ ἀρτίως μεμορφωμένος περὶ τὰ θεολογικά, εἶναι δὲ πρόστος δημιουργήσας ἀπὸ Ιβερίας τὰ λαϊκά ηρούματα, κηρύττων συγχρότατο μὲ δύναμιν πνεύματος καὶ φυχῆς, ἀπὸ τοῦ ἀμύνωντος, τοῦ δήματος φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, συλλόγων, καὶ εἰς αὐτὰς ἐστὶ τὰς φυλακάς.

Καὶ δὲν ἡρεμοδή δ κ. Τιμ. Ἀναστασίου μόρον εἰς ηρούματα. Φιλεσπόλιαργος καὶ φιλάνθρωπος, ἥθελησε εἰς πενομένας τινὰς τάξεις τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς νὰ ἔλθῃ βοηθός καὶ δι' ἀλλον πράκτικων μέσου, ἰδρυνταν δέον φιλανθρωπικῶν συλλόγους. Ἐν Ἀθήναις τὸν σύλλογον ἡ Φιλαδέλφια καὶ ἐν Πειραιεῖ τὸν σύλλογον δ Καλός Σαμαρείτης. Ο ποώτος, ἀποτελούμενος ἐκ τῶν καλλιτέχνων τῆς πρωτευόντης κωμού καὶ κυκλῶν εἶναι γνωστάτος διὰ τὴν φιλάνθρωπον δραστήν τουν. Ο δεύτερος ἐν Πειραιεῖ ὑπανδρεύει καὶ προστατεύει πτωχάς καὶ ἔργανάς παρθένους.

Ο κ. Ἀναστασίου εἶναι πολλῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ κοινωνικῶν ἔργων συγγραφεὺς. Τὸ Σωφρονιστήριον Ἀβέρωφ, δὲ Βαναγγελικὸς Νόμος, ή Εὔτυχια τῆς Ἐλληνίδος Κόρης, ή Κυριακὴ Προσευχὴ, καὶ ή Θεία Κοινωνία, ἔμματα ἀσίστην ἐντύπωσιν.

· Άλλα καὶ εἰς τὴν Ἀνάπλασιν πλέοντα δσα ἐμβριθῆ ἀρμάτα ἀδημοσίευσεν ὑπὸ τὸ φευδώνυμον Εὐθύρρων.